

hidtil kun vundet meget ringe Indgang i Kommunerne, blandt andet formentlig fordi Erfaringerne fra Bremen, hvor en lignende Skat blev indført i 1873, men maatte opgives efter 3 Aars Forløb, have virket skræmmende. Derimod kan det bemærkes, at der i den seneste Tid i forskellige *østerrigske Bykommuner* (f. Eks. Brunn) er Planer oppe om Indførelse af „Bauplatzsteuer“, men dette hænger formentlig sammen med, at Kommunerne Bestræbelser for Indførelse af en almindelig Grundværdibeskatning synes at strande paa Modstand fra Regeringens Side.

Sin mest karakteristiske Udformning har imidlertid Tanken om en Beskatning af „den ufortjente Værditilvækst“ faaet i den i adskillige preussiske Kommuner (f. T. over 80) indførte indirekte Værdistigningsskat (Wertzuwachssteuer), der ved Overdragelse af fast Ejendom i Forbindelse med en Erhververen paahvilende Omsætningskat (svarende til vor $\frac{1}{2}$ Procentafgift) afkræves Overdrageren, og som beregnes som en Procentdel af den siden hans Erhvervelse af Ejendommen indtraadte Værdiforøgelse, som ikke skyldes Arbejde eller Kapitalanvendelse fra hans Side. Hjemmelen hertil findes i Kommunalskattelovens § 13, der bestemmer, at Kommunerne ere beføjede til indenfor de ved Rigslovgivningen dragne Grænser og under højere Approbation at opkræve indirekte Skatter. Den første af de herhen hørende Skattevedtægter er den for Frankfurt a. M. under 6. Maj 1904 udfærdigede; for Köln er udfærdiget en Vedtægt af 17. Juli 1905; et af Magistraten i Berlin udarbejdet Forslag er ikke blevet vedtaget. Medens Frankfurter-Ordningen i forskellige Retninger frembyder karakteristiske Ejendommeligheder, ere Vedtægten for Köln og det Berlinske Udkast i det hele taget typiske Eksempler paa de i Henhold til Kommunalskattelovens § 13 udfærdigede Skattevedtægter. Fælles for dem alle er det, at Skatten kun opkræves i Tilfælde af Ejerskifte. Da den har til Formaal at ramme den Ejeren tilføjede ugrundede Berigelse, synes den principrigtigt at maatte være udelukket, naar Overdragelsen sker ved Arv, Gave og i lignende Tilfælde, hvor en saadan Berigelse ikke tilflyder Overdrageren. Udtrykkeligt er dette sagt i enkelte Vedtægter og fremgaar i øvrigt indirekte af de herhen hørende Bestemmelser, omend der med Hensyn til Gaveretshandler ofte hersker nogen Uklarhed i saa Henseende, jfr. saaledes Kölner-Vedtægtens § 7, 5te Stykke, sammenholdt med § 4. Ogsaa med Hensyn til Salg paa Tvangsauktion findes hyppigt gjort Undtagelse.

Skattesatsernes Størrelse frembyder nogen Forskel, men gennemgaaende er Forholdet ordnet saaledes; at en vis mindre Procentdel lades skattefri, at Skatten beregnes efter en stigende Skala i Forhold til Værditilvækstens Størrelse, og at der omvendt gives en vis Moderation i Skatten i Tilfælde, hvor længere Tid er hengaaet mellem Salget og den tidligere Erhvervelse.

Spørgsmaalet om, hvorvidt og eventuelt i hvilket Omfang den før Skattevedtægtens Ikrafttræden stedfundne Værdistigning skal tages i Betragtning, har været og er fremdeles Genstand for Strid. Spørgsmaalet er i Kölner-Vedtægten og i Berliner-Udkastet besvaret paa forskellig Maade. Medens den første sætter Ejendommens Omsætningsværdi den 1. April 1905 i Stedet for Købsprisen ved det første efter Vedtægtens Ikrafttræden indtræffende Salg (§ 14), bestemmer Berliner-Udkastet i § 7, 2det Stykke, at det er ligegyldigt, om det tidligere Ejendomsskifte er sket før eller efter Vedtægtens Ikrafttræden. I den teoretiske Diskussion synes der at herske Enighed om, at en Grænse bør sættes, men derimod ikke om, hvor langt man kan gaa tilbage uden paa den ene Side at gaa Ejeren for nær og paa den anden Side at berøve Skatten sin øjeblikkelige finansielle Virkning. De fleste Forslag i saa Henseende synes ret vilkaarlige eller i alt Fald noget søgte, saaledes naar en Forfatter foreslaar at sætte Grænsen ved 1. Januar 1871: „den første Dag efter det store Aar.“

Ved en Lov af 19. Juni 1906 er der blandt andet indrømmet „Kredsene“ (o: større Kommuner, til Dels svarende til vore Amtsradskrede) Ret til at opkræve indirekte Skatter ved Omsætning af faste Ejendomme, og der er saaledes ogsaa herved aabnet Mulighed for Indførelse af Værdistigningsskat i disse Kommuner. Efter Sigende skal der dog endnu kun meget sparsomt være blevet gjort Brug af denne Beføjelse.

I afvigte Februar Maaned har Byraadet i Mühlhausen vedtaget at andrage Regeringen om, at et af Raadet udarbejdet Udkast til Lov om Værdistigningsskat i Elsass-Lothringen maa blive søgt gennemført. Forslaget indeholder foruden de